

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΦ. ΝΗΣ ΕΞ ΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΤΟΥ Σ'ΚΑΓΟΥ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΟΥ ΤΖΟΕ ΛΟΥΙΣ

Τά άπρόοπτα άποτελέσματα τής νίκης του μαύρου πρωτοπυγμάχου Μιά διαδήλωση τών μαύρων του Σ'κ'άγου. «Θάνατος στους λευκούς!» Η πρώτη επίθεση. Ο τρόμος τών σωφέρ. Το «λυντσαρίσμα» του πόλιςμαν Πέτερσον. Τά δακρυγενά άέρια τής άστυνομίας. Ο τραγικός θάνατος ενός λευκού έμπορου, κλπ.

Ο ΛΟΙ οί 'Αμερικανοί, λευκοί και μαύροι, τó ιστορικό βράδυ του πυγμαχικού «μάτς» μεταξύ του πρωταθλητού του κόσμου Μάξ Μπάερ και του μαύρου Τζόε Λούις, άκουγαν με άγώνια στά ραδιόφωνα... «Άξαφνα, ή φωνή του διαιτητού, που έτρεμε από τή συγκίνηση, άρχισε νά μετράει:

— Ένα, δύο, τρία, τέσσερά, πέντε, έξη, έπτά, όκτώ, έννεά, δέκα!

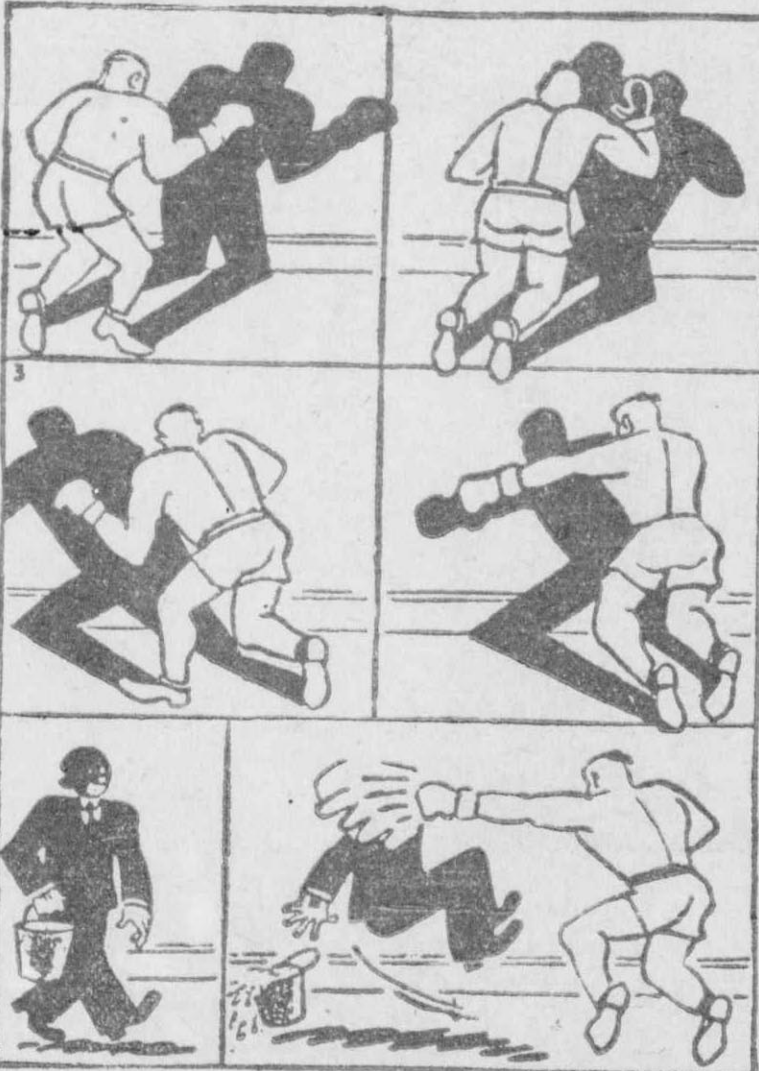
Κι' έπειτα άντήχησε σταθερή!

— Νικήτης ό Τζόε Λούις!...

Πέντε λεπτά ύστερ' από αυτά τά λόγια του διαιτητού, που σήκωσε τó χέρι του Λούις για νά δείξη τή νίκη του, στό Σ'κ'άγο, στ'ς Νότιες Συνοικίες, πυκνά πλήθη μαύρων ξεχύθησαν στους δρόμους από τις ταβέρνες, τά κουρεία, τά σκοτεινά ύπόγεια, τά μπάρ, από κάθε γωνιά και από κάθε τρύπα. Μιά μαύρη μάζα πλημμύρησε τούς μεγάλους δρόμους και τις κεντρικές πλατείες.

— Λούις! Λούις! Λούις! Ούρλιαζαν όλοι οί μαύροι πετώντας τά καπέλλα τους στον άέρα. Άρπαζαν έφημερίδες από τά κιόσκια, τις ξέσκισαν σέ μικρά κομμάτια και μπροστά στους κατάπληκτους Έλληνες, που τούς κύτταζαν μ' άνοιχτό στόμα στις πόρτες τών έστιατορίων τους, τά σκόρπιζαν πάνω από τά κεφάλια τους μέ τά σγουρά μαλλιά. Οί μαύροι, έξαλλοί από τή χαρά τους, παρατατούσαν σαν μεθυσμένοι, έσφιγγαν τó χέρι γνωστών και άγνωστων και χτυπούσαν ό ένας τόν άλλον στην πλάτη με δυνατές γροθιές, που άντηχούσαν μ' ένα υπόκωφο βρόντο. Ένας παράξενος ένθουσιασμός, πρωτοφανής, ήταν διάχυτος στην άτιμόσφαιρα.

Δυσ όρες ύστερ' από τó πυγμαχικό «μάτς» τών Μάξ Μπάερ-Τζόε Λούις, ό χώρος μεταξύ του Σάουθ Παρκγουάη και τής Πραάιρον Άβενιου ήταν μία θάλασσα από μαύρα κεφάλια: είκεισι πέντε χιλιάδες μαύροι, θεότρελλοί από τή χαρά τους, συνωθούντο έκει πέρι, τραβώντας προς τó άγνωστο... Οί λευ-

Μία χαρακτηριστική γελοιογραφία ένός άμερικανικού σατυρικού περιοδικού για τόν τρόπο τών λευκών πυγμάχων, ύστερ' από τόν θρίαμβο του μαύρου Τζόε Λούις.

Και θά κερδίσουμε, όπως κέρδισε αυτός!...

Ένας σωφέρ έκανε τήν άνοησία νά τούς δώση μία περιφρονητική άπάντηση. Οί μαύροι τόν άρπαξαν άμέσως, τόν ποδοπάτησαν κι' έκαναν χίλια κομμάτια τó αυτοκίνητό του. Έπειτα, πήραν θάρρος κι' ούρλιαζοντας σαν κανίβαλοι, άρχισαν νά σταματούν κάθε αυτοκίνητο και κάθε λεωφορείο, νά κατεβάζουν τούς λευκούς, νά τούς ξυλοφορτώνουν άγρια, και νά όρμουν μπροστά για νέες νίκες, νέους θρίαμβους του δρόμου! Άκάθεκτοι, σαν λυσσασμένοι, έσπαζαν τά πάντα κι' έρήμωναν τά μέρη άπ' όπου περνούσαν. Οί σωφέρ, στό τέλος, μόλις τούς έβλεπαν από μακριά, έκαναν στροφή προς τά πίσω κι' έφευγαν πανικόβλητοι μέ μία ίλιγγιώδη ταχύτητα.

— Όλος ό κόσμος πρέπει νά χαρή μαζί μας! Φώναζαν σαν τρελλοί κι' έβαζαν τούς ώχρους και περίτρομους λευκούς νά ζητωκραυγάζουν μαζί τους τόν Τζόε Λούις, τó ειδωλό τους, τήν ένσάρκωσι τής νίκης τής μαύρης φυλής κατά τής λευκής.

Μέσα σ' αυτή τή φασαρία, κάποιος λευκός έχασε τó πορτοφόλι του. Είχε πέσει κατά γής και τά δολλάρια που περιείχε ξεχύθησαν στην άσφαλοτό. Ένα σωρό μαύρα χέρια τότε έσκυψαν κι' άρχισαν νά τά μαζεύουν.

— Αυτά τά λεφτά τά έχουν κλέψει από μ'άς! Φώναζαν οί μαύροι. Είνε δικά μας!...

Και τά δολλάρια του λευκού εξαφανίστηκαν μέσα στις τσέπες τους. Ένας ήλικιωμένος μαύρος, ώστόσο, θέλησε νά καθήσυχάση τούς πιό ζωηρούς. Μερικοί τότε τόν παραμόρφωσαν μέ μία βροχή από δυνατές γροθιές και τόν παράτησαν στην τύχη του, μισοπεθαμένο.

Τέσσερις αϊώνες καταπιέσεων, πίκρας και μίσους για τούς λευκούς είχαν άνεβή ξαφνικά στην έπιφάνεια. Όλα τά δνειρα τής έκδικήσεως τών μαύρων είχαν πραγματοποιηθή από τόν Τζόε Λούις. Ο μαύρος πυγμάχος είχε νικήσει!...

— Θάνατος στους λευκούς!... Άκούσθηκε σέ μία στιγμή νά φωνάζη κάποιος μέσα στο πλήθος.

Οί μαύροι άνατρίχιασαν. Έπειτα, μέ ένα όμαδικό ούρλιασμα έξαλλης χαράς, όρμησαν άκάθεκτοι κι' άρπαξαν τόν πρώτο λευκό που θρέθηκε μπροστά τους. Ήταν ό άτυχος πόλιςμαν Τζάιημς Πέτερσον. Ένα πλήθος μαύρα χέρια ξεσχισαν τή στολή του, τόν σήκωσαν γυμνό στον άέρα, τόν πέταξαν έδω κι' έκει σαν μία μπάλλα στο «ράνκμπυ» κι' έπειτα, όταν εκείνος στο τέλος θέλησε ν' άντισταθί κι' άρπαξε ένα μαύσο από τó λαιμό, άρχισαν νά τόν γρονθοκοπούν μέ άφάνταστη σκληρότητα. Κατόπιν, όταν είδαν τó αίμα νά πλημμυρίξη τó πρόσωπό του, άγρίψαν περισσότερο. Οί πιό λυσσώδεις χύμηξαν έπάνω του και τόν «έλίντσαραν» μέ τόν πιό άγριο και πιό άπάνθρωπο τρόπο. Έπειτα, προηόησαν για νά βρουν καινούργια θύματα.

Σ' αυτό τó μεταξύ, ή άστυνομία του Σ'κ'άγου είχε άναστατωθή. Άναρίθμητοι πόλιςμαν περικύκλωσαν αυτήν τήν πρωτοφανή διαδήλωση τών μαύρων που φώναζαν κάθε τόσο τ' όνομα του θριαμβευτού τής ήμέρας, του Τζόε Λούις, έτοιμοί νά έκδικηθούν, μέσα σέ μία νύχτα, για όλες τις καταπιέσεις και τις γαλεινώσεις.

Η πρώτη δέ ένέργεια τών άστυνομικών ήταν νά χρησιμοποιήσουν δακρυγόνα άέρια για νά διαλύσουν τó πλήθος. Αυτή όμως ή άπόπειρά τους, είχε νά έντελώς άντίθετα άποτελέσματα. Οί μαύροι άγρίψαν περισσότερο και μέ πολεμικές τώρα κραυγές, άρπαξαν έναν λευκό έμπορο, που έστεκε κατάπληκτος στην πόρτα του μαγαζιού του (Συνέχεια στην σελίδα 49)

— Με ποιόν είσαυτε; Με τόν Μπάερ ή με τόν Λούις;

Η άπάντησις ξεχώριζε τούς φίλους από τούς έχθρούς. Άν κανείς λευκός του άπαντούσε δειλά πως «συμποθούσε» τόν Μπάερ, οί μαύροι ξεσπούσαν σ' ένα περιφρονητικό γέλοιο και του φώναζαν:

— Με τόν Μπάερ; Ούί!.. Ούί!... Με τόν τσάκισε ό Λούις! Νομίζατε λοιπό πως ό Λούις μας είχε τρομάξει από τί φοβέρες του Μπάερ; Άλλωστε, όδτε κι' έμείς φοβόμαστε κανένα! Κι' όταν έρθη ή ώρα, θά μοιράσουμε κι' έμείς τρομερές γροθιές, σαν τόν Τζόε Λούις

